

....., dnia2022 r.

.....
.....
Stopień:

PESEL:

Do Dowódcy jednostki

...../

.....

ul.

..... -

Oświadczenie o braku zgody na udział w szczepieniach

Działając w imieniu własnym, w związku z **Ogłoszeniem/Komunikatem z dnia 2022 r.** dot.: obowiązku szczepień przeciwko Covid – 19 w naszej jednostce, w ramach Narodowego Programu Szczepień pod rygorem odmowy udziału w zajęciach, ćwiczeniach, misjach, szkoleniach oraz egzaminach, jak również ograniczenia lub odmowy dostępu do miejsc zakwaterowania oraz miejsc parkingowych niniejszym informuję, iż **odmawiam udziału w powyżej wskazanym eksperymencie medycznym (lecznicyzycznym).**

Jednocześnie wskazuję, iż stanowczo sprzeciwiam się testowaniu na mnie produktu leczniczego który:

1. Został wprowadzony warunkowo do użytku na okres 1 roku,
2. Jest w III fazie badań klinicznych planowanych do końca 2023 r.,
3. Nie ma wystarczających informacji co do skuteczności oraz bezpieczeństwa produktu, w tym co do ewentualnych skutków ubocznych mogących wystąpić w późniejszym czasie, w tym skutków o charakterze poważnym,
4. Nie został zbadany pod kątem interakcji z innymi lekami,
5. Uzyskał warunkowe pozwolenie na jego używanie pomimo, iż zostało ono wydane bez podania pełnej charakterystyki substancji czynnej i produktu końcowego przez Producenta,
6. W związku z jego produkcją stanowił podstawę zawieszenia przepisów zezwalających odpowiednim organom na żądanie od producentów szczepionek natychmiastowego zaprzestania stosowania GMO w sytuacji znaczących konsekwencji dla życia ludzkiego,
7. Został wprowadzony do użytku pomimo, iż nie wypełniono obowiązku wskazanego w art. 29 ust. 1. Ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentystry, tj.: **uzyskania obowiązkowej i pozytywnej opinii** o projekcie wydanej przez niezależną komisję bioetyczną.

Co do charakteru prawnego szczepienia żadnych wątpliwości nie pozostawia art. 37a ust. 2 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz.U.2021.974 t.j. z dnia 2021.05.28), dalej „ust. PF”, który wskazuje wprost, cyt.: **Badanie kliniczne produktu leczniczego jest eksperymentem medycznym z użyciem produktu leczniczego przeprowadzanym na ludziach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2021 r. poz. 790), zwanej dalej "ustawą o zawodzie lekarza".**

Ponadto wskazuję, iż zgodnie z treścią art. 23a ust. 1 pkt 3 ustawy o zawodzie lekarza i zawodzie dentystry, cyt.:

„1. **Zabrania się przeprowadzania eksperymentu badawczego na: (...)**r

3) żołnierzu i innej osobie pozostającej w zależności hierarchicznej ograniczającej swobodę dobrowolnego wyrażania zgody”.

Szczepienia przeciwko COVID-19 są eksperymentem medycznym, nie stanowią badań oceny bezpieczeństwa i nie podlegają wyłączeniu z eksperymentów na podstawie art. 37a1 ust. 2 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Ocena bezpieczeństwa stosowania produktu leczniczego jako niezbędny element procesu HTA stanowi obok oceny skuteczności podstawową część analizy klinicznej. Według wytycznych HTA opracowanych przez Agencję Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji, analizę bezpieczeństwa wykonuje się w celu oceny ryzyka związanego ze stosowaniem danej technologii medycznej. Tymczasem aktualne badanie kliniczne (stosowanie szczepionek przeciwko COVID -19) dotyczy również **skuteczności** oraz **wielkości dawki** i jest **w III fazie badania klinicznego**, co wynika wprost z ogólnodostępnej na stronie UE charakterystyki produktu.

Szczepienia przeciwko COVID-19 nie są również badaniami nieinterwencyjnymi i nie podlegają wyłączeniu na gruncie art. 37 al ust. 1 ustawy prawo farmaceutyczne, cyt.:

„Art. 37a1. [Wyłączenia: badania nieinterwencyjne i bezpieczeństwa]:

„1. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do nieinterwencyjnych badań, w których:

- 1) produkty lecznicze są stosowane w sposób określony w pozwoleniu **na dopuszczenie do obrotu**;
- 2) przydzielenie **chorego** do grupy, w której stosowana jest określona metoda leczenia, nie następuje na podstawie protokołu badania, ale zależy od aktualnej praktyki, a **decyzja o podaniu** leku jest **jednoznacznie oddzielona od decyzji** o włączeniu **pacjenta** do badania;
- 3) u pacjentów nie wykonuje się żadnych dodatkowych procedur diagnostycznych ani monitorowania, a do analizy zebranych danych stosuje się metody epidemiologiczne.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do badań, o których mowa w art. 36u”.

Powyższe oznacza, iż zgodnie z wolą ustawodawcy wszystkie powyżej wskazane przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie.

Natomiast Narodowy Program odbywa się z użyciem:

1. **warunkowo** dopuszczonego produktu,
2. na osobach **zdrowych**, które nie wymagają podania leków, a
3. **decyzja** o podaniu "leku" jest **integralną czynnością** przystąpienia do **badania**.

Z wskazanych względów, 3 z 5 przesłanek, nie zostały spełnione.

Należy kategorycznie wskazać, iż ustawodawca wprost w przytoczonym przepisie art. 23a ust. 1 pkt 3 ustawy o zawodzie lekarza i zawodzie dentysty zakazuje prowadzenia eksperymentów medycznych na Żołnierzach !

Stan zależności hierarchicznej powoduje również całkowite pozbawienie Żołnierza możliwości wyrażenia dobrowolnej i świadomej zgody na poddanie się jakimkolwiek eksperymentom medycznym, a która jest niezbędna dla prowadzenia eksperymentu medycznego.

Ewentualne naruszenia powyżej przytoczonych przepisów art. 25 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 pkt 3 w jakiegokolwiek formie: **nakłaniania, przymuszania, podstępu, wprowadzania w błąd** czy też **wszelkich form przymusu** mogą wiązać się z konsekwencjami na gruncie: art. 192 kk, art. 156 kk, art. 157 kk, art. 157a kk, 160 kk, 191 kk, art. 444 § 1 i 2 kc w zw. z art. 445 § 1 kc.

Natomiast zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 i 5 Ust. O zawodzie lekarza, cyt.: [Udzielanie świadczeń zdrowotnych bez uprawnień; naruszenie przepisów o zasadach przeprowadzania eksperymentów medycznych]

4. Kto przeprowadza eksperyment medyczny bez wymaganej prawnie zgody albo zezwolenia sądowego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

5. Kto przeprowadza eksperyment medyczny wbrew warunkom, o których mowa w art. 23a lub art. 23b, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2".

Ponadto, w dniu 27 stycznia 2021 r. została przyjęta Rezolucja Rady Europy nr: 2361 (2021), która zabrania państwom wprowadzania obowiązku szczepień przeciwko koronawirusowi lub wykorzystywania ich do dyskryminacji pracowników lub kogokolwiek, kto się nie zaszczepi. Rada Europy jest organem zarządzającym Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.

Przedmiotowa kwestia została ujęta w punktach: 7.3 w odniesieniu do zapewnienia wysokiej akceptacji szczepionek: 7.3.1 zagwarantowanie, że obywatele zostaną poinformowani, że szczepienia nie są obowiązkowe i że na nikogo nie będą wywierane naciski polityczne, społeczne ani inne, by się zaszczepił, jeśli sam nie chce tego zrobić 7.3.2 zagwarantowanie, że nikt nie będzie dyskryminowany za to, że nie poddał się szczepieniu ze względu na ewentualne zagrożenia dla zdrowia lub dlatego, że nie chce się poddać szczepieniu.

Natomiast zgodnie z ustawą o zwalczaniu chorób zakaźnych, szczepienie ochronne tj. podanie szczepionki przeciw chorobie zakaźnej w celu sztucznego uodpornienia przeciwko tej chorobie (art. 2 pkt 26 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych) **może być obowiązkowe, o ile szczepienie takie zostało ujęte w wykazie szczepień określonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia** (art. 17 ust. 10 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych). Szczepienie może być też objęte wykazem tzw. zalecanych szczepień ochronnych wymaganych u pracowników (art. 20 ust. 4 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych).

Należy wskazać, iż szczepienie ochronne przeciwko chorobie COVID-19 nie jest objęte wykazem szczepień obowiązkowych, ani wykazem z art. 20 ust. 4 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych, a zatem na gruncie jej przepisów – pozostaje nieobowiązkowe tj. dobrowolne.

W związku z tym, w kontekście szczepień ochronnych przeciwko chorobie COVID-19, w odniesieniu do relacji dowódca - żołnierz, należy przywołać **art. 31 Konstytucji RP**:

„1. Wolność człowieka podlega ochronie prawnej.

2. Każdy jest obowiązany szanować prawa i wolności innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje” (podkr. własne).

Z powyższego wynika, że „każdy” (czyli także dowódcy jednostek) ma obowiązek szanować „prawa i wolności innych” (czyli także żołnierzy), a zwłaszcza „nikogo nie wolno zmuszać” do tego, co nie jest nakazane prawem (tu: do szczepień ochronnych przeciwko chorobie COVID-19).

Żadne wewnętrzne regulacje prawne w ramach jednostek Wojska Polskiego, nie mogą w żaden sposób ograniczać, czy znosić przywołanych powyżej praw, zwłaszcza w oparciu o niedozwolone kryteria dyskryminacyjne w tym wypadku w postaci poddania się przez żołnierza nieobowiązkowemu szczepieniu.

Jednostka nie tylko nie może różnicować sytuacji zaszczepionych od niezaszczepionych, lecz nawet wymagać lub inaczej pozyskiwać informacji o tym, którzy z żołnierzy są zaszczepieni przeciwko COVID-19.

Dane dotyczące zaszczepienia są „danymi dotyczącymi zdrowia”, w rozumieniu **art. 9 ust. 1 RODO** są szczególną kategorią danych osobowych, podlegającej ścisłej ochronie prawnej.

Przetwarzanie takich danych możliwe jest wyłącznie przy spełnieniu rygorystycznych (kwalifikowanych) podstaw prawnych, których brak dla analizowanej sytuacji.

Wykluczone jest nawet pozyskiwanie przez jednostkę i przetwarzanie takich danych tj. o zaszczepieniu przeciwko COVID-19, za zgodą żołnierza, bo zgodnie z **motywem 43 preambuły RODO**:

„Aby zapewnić dobrowolność, zgoda nie powinna stanowić ważnej podstawy prawnej przetwarzania danych osobowych w szczególnej sytuacji, w której istnieje wyraźny brak równowagi między osobą, której dane dotyczą, a administratorem (...)”

W relacji dowódca – żołnierz, z uwagi na prawnoorganizacyjne i faktyczne podporządkowanie żołnierza (tzw. władztwo służbowe), zachodzi tymczasem ewidentny brak równowagi między osobą, której dane dotyczą (żołnierz), a administratorem danych (dowódca).

Dodatkowo, podkreślenia wymaga stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (dalej: „PUODO”), zgodnie z którym: „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazuje, że przepisy o ochronie danych osobowych nie przeciwstawiają się podejmowanym działaniom związanym z przeciwdziałaniem COVID-19. Podkreśla natomiast, że podejmowane rozwiązania przez przedsiębiorców, pracodawców i inne podmioty będą legalne, jedynie w sytuacji, jeżeli administrator będzie realizował je na podstawie przepisów prawa –zgodnie z zasadą legalności określoną w art. 5 ust. 1 RODO. W przedmiotowej sprawie podstaw prawnych należy niewątpliwie doszukiwać się w rozwiązaniach wyznaczanych przez Głównego Inspektora Sanitarnego.”

Fundamentalne znaczenie dla podejścia do powyższych zagadnień ma wspomniany na wstępie charakter prawny dopuszczenia wszystkich 4 szczepionek przeciwko COVID-19 do stosowania tj. decyzji wykonawczych Komisji Europejskiej, które stanowią **o warunkowym pozwoleniu na dopuszczeniu do obrotu**, z czasowym ograniczeniem ważności tych pozwoleń (**1 rok**).

Wynika to z faktu, że każda z dopuszczonych do stosowania szczepionek znajduje się obecnie w III fazie badań klinicznych. Ponadto, długość utrzymywania się ochrony przeciwko chorobie COVID-19, jak i częstotliwość występowania wszystkich, już stwierdzonych, skutków ubocznych – nie jest znana. Zgodnie z charakterystyką produktu leczniczego (CHLP) dla szczepionki Cominraty (producent Pfizer) stwierdza w pkt 4.4, podtytuł „Okres utrzymywania się ochrony” (s. 4 CHLP):

„Okres utrzymywania się ochrony zapewnianej przez szczepionkę jest nieznaną, ponieważ jest to nadal ustalane w badaniach klinicznych będących w toku”.

Z kolei w tabeli nr 1: „Działania niepożądane występujące podczas badań klinicznych i po dopuszczeniu do obrotu produktu leczniczego Cominraty u osób w wieku od 12 lat” (s. 7 CHLP) podano, że dla stwierdzonych działań niepożądanych:

„Anafilaksja” oraz

„Zapalenie mięśnia sercowego. Zapalenie osierdzia” - częstość występowania jest nieznaną tj.: „nie może być określona na podstawie dostępnych danych”, jak stwierdza producent.

Analogicznie, w CHLP dla szczepionki Spikevax (producent Moderna), czytamy w pkt 4.4: „Okres utrzymywania się ochrony zapewnianej przez szczepionkę jest nieznaną, ponieważ jest to nadal ustalane w badaniach klinicznych będących w toku” (podkr. własne).

W przypadku szczepionki wyprodukowanej przez Modernę także stwierdzono występowanie działań niepożądanych w postaci **zapalenia mięśnia sercowego i zapalenia osierdzia, o do dziś „nieznanej” statystycznie częstości występowania tego typu zaburzeń serca** (vide: s. 6 u góry CHLP dla omawianej szczepionki).

CHLP dla szczepionki Janssen zawiera w pkt 4.4 identyczne wskazanie, że okres utrzymywania się ochrony zapewnianej przez szczepionkę jest nieznaną, z uwagi na będące wciąż w toku badania kliniczne.

Reasumując:

- Przetwarzanie przez jednostkę danych żołnierzy, odnoszących się do ich zaszczepienia przeciwko COVID-19 jest niedopuszczalne i stanowi naruszenie przepisów RODO.

Powyższe działania zgodnie z **art. 83 RODO** w zw. z **art. 102 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych** mogą stanowić podstawę do nakładania na takie jednostkę kar pieniężnych przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w wysokości: do 10.000.000 lub do 20.000.000 EUR, natomiast w przypadku sektora publicznego – do kwoty 100.000,00 zł (sto tysięcy złotych),.

Omówione zachowania, zależnie od danego stanu faktycznego, mogą być kwalifikowane jako **czyn karalny**, stypizowany w **art. 107 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych**, zagrożony karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 3.

- Różnicowanie sytuacji prawnej lub faktycznej żołnierzy, z uwagi na fakt zaszczepienia przeciwko COVID-19 jest niedopuszczalne, jako sprzeczne z przepisami Konstytucji RP oraz ustawą o zawodzie lekarza i zawodzie dentysty.

Tego typu działania mogą stanowić podstawę m.in. do występowania z indywidualnymi roszczeniami przez poszczególnych żołnierzy (związanych m.in. z naruszeniem lub zagrożeniem ich dóbr osobistych, niezgodną z prawem odmową przyznania określonych świadczeń, czy dopuszczenia do udziału w zajęciach, szkoleniach, egzaminach czy też rażąco dyskryminacją).

- Wywieranie przez Dowódcę nacisku, formalnego bądź faktycznego, w celu osiągnięcia efektu w postaci zaszczepienia się przez żołnierza przeciwko COVID-19, jest zakazane.

Działania takie, zależnie od okoliczności konkretnego przypadku, mogą wyczerpywać znamiona **przestępstw**, w rozumieniu **Kodeksu Karnego**, w szczególności przestępstwa zmuszania do określonego zachowania się (**art. 191 par. 1 k.k.**), zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 3.

Z uwagi na powyżej przytoczoną argumentację wskazuję, iż sprzeciwiam się poddaniu się eksperymentowi medycznemu w postaci szczepienia na Covid-19 aktualnie oraz w przyszłości.

Swoją potencjalną zgodę na szczepienie przeciwko Covid-19 uzależniam od otrzymania od uprawnionych osób reprezentujących naszą jednostkę, własnoręcznie podpisanego Oświadczenia o przyjęciu na siebie pełnej odpowiedzialności za wszelkie ewentualne skutki uboczne, które u mnie wystąpią w wyniku poddania się szczepieniu. Treść Oświadczenia przedkładam w załączeniu.

Z poważaniem,

Załącznik:

- Oświadczenie o przyjęciu odpowiedzialności przez Dowódcę jednostki.

.....,2022 r.

Oświadczenie o przyjęciu odpowiedzialności przez Dowódcę Jednostki

Ja, niżej **podpisany/a**, **PESEL:**.....
działając w imieniu: Jednostki Wojskowej pod nazwą:**W**
adres:, **w związku z**
wydanym przeze mnie Zarządzeniem nr: **z dnia****o obowiązku poddania się**
szczepieniu przeciwko COVID-19 pod rygorem odmowy udziału w zajęciach, misjach, szkoleniach,
ćwiczeniach, egzaminach, jak również ograniczenia lub odmowy dostępu do miejsc zakwaterowania
oraz miejsc parkingowych,
niniejszym oświadczam, że w związku z wykonanym/planowanym w dniu**2022 r.,**
szczepieniem przeciw COVID-19, preparatem **nr serii:**..... **u**
Żołnierza:**PESEL:**.....

przyjmuję na siebie pełną odpowiedzialność w przypadku wystąpienia u Żołnierza niekorzystnego odczynu poszczepiennego oraz za wszelkie jego następstwa, w szczególności rozstroju zdrowia, trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz jego śmierć.

W przypadku wystąpienia niepożądanego odczynu poszczepiennego u w/w Osoby zobowiązuję się do wypłaty: pełnego odszkodowania, zadośćuczynienia za ból i cierpienie, zwrotu: kosztów leczenia i rehabilitacji, kosztów dojazdu na rehabilitację i konsultacje lekarskie, kosztów konsultacji lekarskich, opieki, zwrotu utraconych dochodów, a także wypłaty renty w przypadku całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej, zwiększenia jego potrzeb lub zmniejszenia się widoków powodzenia na przyszłość.

W przypadku śmierci zaszczipionego/ej na skutek wystąpienia niepożądanego odczynu poszczepiennego zobowiązuję się do wypłaty członkom jego najbliższej rodziny: należnego odszkodowania, zwrotu wszelkich poniesionych kosztów leczenia oraz pogrzebu oraz stosownej renty określonej na podstawie przepisów kodeksu cywilnego.

.....
Data, czytelny podpis